

Svet odobrava odločnost Amerike - Izredna seja v načrtu

Amerika čestita Rooseveltovi vladi za njen energičen nastop proti barbarizmu Japonske. — Demokratične države sveta dobile novo pobudo. — Splošno se domneva, da bo gospodarski bojkot spraval Japonsko na kolena.

Washington, D. C. — Med tem, ko je urad predsednika Roosevelta naravnost poplavljen od pism in brzojavov, ki so mu bili poslani iz vseh delov dežele s častitkami in odobravanjem zaradi njegovega govora v Chicagu pretekli tork in pa zaradi stališča, ki ga je v sredo zvečer zavzela ameriška vlada uradno napram Japonski, se pa opazja enako veselje nad nepričakovano odločnostjo Amerike tudi širom vseh dežel sveta, izvemši seveda tistih, ki jih je predsednikov govor v živo zadel. Navdušenje se zlasti kaže v tistih državah, v katerih je še ohranjena demokracija, kakor Francija, Anglija, Čehoslovaška in podobne.

Trije važni dogodki so si z vso hitrostjo drug drugemu sledili. Prvi je bil omenjeni predsednikov govor; takoj nato je sledila Liga narodov v Ženevi, ki je isti dan sestavila in drugi dan, v sredo, odobrila resolucijo, v kateri je ožigosala Japonsko kot napadalno in odredila, da se skliče konferenca držav, ki so podpisale pakt deveterih velesil, na kar se je v sredo zvečer uradno oglašila ameriška vlada in je po svojem državnem departamentu izdala proglas, v katerem je naravnost obdolžila Japonsko kot kršiteljico pakta deveterih velesil, podpisane v 1922, v katerem se garantira nedotakljivost Kitajske, kakor tudi, da je kršila Kellogg-Briandov pakt, s katerim so se vse svetovne države obvezale, da ne bodo posegle po orožju in napadalne svrhe. V zaključek je državni departament povdaril, da se z ozirom na vse te kršitve, strinja s korakom, ki ga je podvzela Liga narodov.

Splošno se svet zdaj vprašuje, kaj bo sledilo iz vsega tega. Med tem, ko najbolj črnogledi trdijo, da se bo Amerika zapletla v vojno z Japonsko, so pa drugi, ki treznejše gledajo na celi položaj, mnenja, da nastop orožjem ne bo potreben. Ako se bodo namreč vse države, ki so podpisale omenjeni pakt glede Kitajske, združile z namenom, da ustavi divjanje Japonske, bo to taka moralna sila, da utegne že sama beseda pripraviti Japonsko k pameti. Ako bi pa beseda ne zalegla, je na razpolago drugo sredstvo, namreč bojkot japonskemu blagu in preprečevanje izvoza sirovin na Japonsko. Ta gospodarska vojna bi več zalegla kot pa orožje. Pri vsem tem se seveda ne more zanikati, da je položaj v resnici tako napet in resen, da bi končno tudi oborožen spopad ne utegnil slediti.

Značilno pri vseh teh dogodkih je, da ste Italija in Nemčija med tistimi maloštevilnimi državami, ki jima nastop Amerike nič posebno ne ugaja. Italija se zaveda, da Japonska sledi njenim stopinjam in da je roparska vojna na Kitajskem podobna njeni roparski vojni v Abesiniji; ako bi torej obsodila Japonsko, bi obsodila samo sebe. Nemčija pa je itak odkrita zaveznica Japonske.

FEDERACIJA O BOJKOTU

Dva razloga, da delavstvo nastopi proti Japonski.

Denver, Colo. — Eden vodilnih uradnikov ameriške delavske federacije, I. M. Ornburn, je ta četrtek izrazil prepričanje, da bo federacija na svoji sedanjih letnih konvenciji sklenila, da se napove bojkot japonskemu blagu v Ameriki. Omenil je, da bi ta bojkot ne imel samo moralnega cilja, namreč, da prisili Japonsko, da preneha z vojno, marveč bi bil njega smoter tudi gospodarskega značaja. Spravil bi namreč z ameriškega trga razno blago, ki ga izdeluje japonsko delavstvo s suženjsko plačo in ki se zato lahko v Ameriki prodaja po skrajno nizki ceni.

POMOČ ZA NAZIJE IN ZA KOMUNISTE

Washington, D. C. — Po poročilu, ki ga je izdala vlada, se razvidi, da je Amerika tekom zadnjega meseca v veliki meri pripomogla k oboroževanju obeh, med seboj nasprotnih si strank, komunistov in nazijev. V Rusijo se je namreč izvozilo vojnega materijala za deset milijonov dolarjev, v Nemčijo pa je šlo 5000 ton starega železa, ki ga bo Nemčija tudi uporabila za orožje in municijo. Skupno je Amerika prodala raznim državam tekom septembra blaga za 18 milijonov dolarjev; Kitajska je nakupila za nekaj manj kot tri milijone dolarjev vojnih potrebščin.

OBISK WINDORSKEGA VOJVODE V NEMČIJI

Berlin, Nemčija. — Naziji so ukrenili vse potrebno za čim najudobnejše bivanje v Nemčiji windsorskega vojvode, bivšega angleškega kralja Edvarda, in njegove žene, ki nameravata prebiti tukaj na obisku dva tedna. Posetila bosta tudi Hitlerja v njegovem gorskem bivališču na Bavarskem. Ker je Edvard že prej objavil, da bo namen njegovega obiska zdaj v Nemčiji in pozneje v Zed. državah predvsem ta, da bo študiral delavske in socialne probleme, je nazijska vlada zbrala vse Hitlerjeve govore, ki se nanašajo na ta predmet, in jih dala vezati v knjigo, ki jo bo poklonila Edvardu, da jo bo lahko študiral.

KONKORDAT NIMA VELJAVE

Nazijsko sodišče odreka konkordatu veljavnost.

Berlin, Nemčija. — Vrhovno sodišče v Württembergu je ta četrtek izreklo neko odločitev, s katero takorekoč razveljavlja vse določbe, ki so včlenjene v konkordat med nemško vlado in Vatikanom. Na to sodišče so se namreč obrnila vodstva več katoliških višjih šol, ker so dale vladne oblasti te šole zapreti. Glasom konkordata se daje katoličanom pravica, da lahko vzdržujejo privatne šole. Sodišče pa se je zdaj izreklo, da nima konkordat nobene veljave pri odločevanju notranjih zadev Nemčije. S tem je konkordat očitno brez vsake veljave in nazijska Nemčija je ponovno pokazala, kako malo se more zaupati njeni besedi in pogodbi.

PORODNA KONTROLA JIH SPRAVILA PRED SODIŠČE

Boston, Mass. — Dve ženski, obe prominentni v tukajšnjih družabnih krogih, ste bili obsojeni vsaka na globo \$200, ker ste razpečavali razno literaturo o porodni kontroli, v kateri ste dajali navodila, kam se je obrniti za tozadnevna pojasnila. Obe ste uradnici lige za porodno kontrolo v tukajšnji državi, namreč Linda Hawkrigde, predsednica, in Car. C. Davis, tajnica. Proti obtožbi ste vložili priziv.

JAPONSKI NAČRT ZA SEVERNO KITAJSKO

Tokio, Japonska. — Načrt, ki ga ima Japonska, ko enkrat doseže odločno zmago nad Kitajsko, je ta, da združi pet severnokitajskih provinc v novo "samostojno" državo z glavnim mestom Peipingom, kateremu bo zopet dala staro ime Peking. O kakih neodvisnosti te države seveda ne bo govora, marveč bo pod tako kontrolo Japonske kakor je zdaj Mandžukuo. Na ta način bi se vzel v

PREMOGARJI NA SEDEČI STAVKI

Lansford, Pa. — 48 premogarjev se je odločilo, da si s sedečo stavko 1300 čevljev globoko pod zemljo izbojujejo svoje zahteve proti premogarski družbi Lehigh Navigation. S seboj pod zemljo so vzeli tri male pečice, njih domači jih pa zalagajo s hrano.

KRIŽEM SVETA

Istanbul, Turčija. — Uradno se je objavilo preteklo sredo, da si namerava Turčija nabaviti 1000 novih bojnih aeroplanov. Letala so se naročila v Zed. državah in drugod in širom cele države so se ustanovile letalske šole.

Moskva, Rusija. — 18 nadaljenjih smrtnih obsodb se je izreklo preteklo sredo od teh jih je bilo devet oseb obsojenih v moskovski provinci. Vsi so bili obdolženi, da so kvarili žito.

Mexico City, Mehika. — Prebivalstvo po velikem delu jugozapadne Mehike je bilo spravljen v nemali strah, ko se je pojavil tamkaj močen potres preteklo sredo. Več poslopij se je razrušilo in število oseb je bilo poškodovanih.

RELIFARJE UPORABIJO ZA DELO

Sycamore, Ill. — V tukajšnjem mestu se je zadnje sredo vršila konferenca farmarskih voditeljev in uradnikov reliefne komisije, na kateri se je sklenilo, da se ustanovi zveza med farmarskim uradom in reliefnim uradom v svrhu zaposlitve reliefarjev pri potrebnih farmarskih delih.

10 LET ZA UMOR ŽENE

Whitesburg, Ky. — Na deset let ječe je bil obsojen preteklo sredo 21 letni Otis Brown, in sicer zaradi umora nad svojo ženo. Obtožnica navaja, da jo je najprej pretepel in nato vrgel iz drvečega avtomobila.

SKLICANJE KONGRESA

Prihodnji mesec se bo brzkone kongres sestel k izrednemu zasedanju.

Hyde Park, N. Y. — Predsednik Roosevelt ima resno v mislih, da se skliče letos kongres k izrednemu zasedanju, da obravnava zadeve, ki jih je pustil ob zadnjem zasedanju nerešene. Tako se je izrazil sam napram časnikarjem preteklo sredo.

Čas, kdaj se ima kongres sestati, ni še določen, toda brzkone se bo to zgodilo med 8. in 16. novembrom. Zasedanje se bo bavilo predvsem s farmarskim zakonskim predlogom za kontrolo pridelkov, dalje z zakonom za ureditev delovnega časa in mezd ter reorganizacijo vladnih uradov.

Kakor se kaže, se je predsednik vrnil s svojega dolgega potovanja izredno ožunčen. Namignil je namreč, da utegne tekom tega zasedanja ponovno zopet spraviti na dnevni red tudi predlog za reformo vrhovnega sodišča, ki mu ga je pri zadnjem zasedanju senat pobil. Očitno je moral na potovanju posvetiti tej zadevi posebno pozornost in ugotoviti, da je ljudstvo v splošnem glede nje na njegovi strani.

ČAROVNIŠKA PRAVDA PRED SODNIJO

Clintwood, Va. — Pred tukajšnjim okrajnim sodiščem se je ta petek vršila neka obravnava, o kakršnih se že par stoletij ni slišalo. Neke ženska, znana pod imenom "teta Jane" Dutton, stara 76 let, je namreč vložila tožbo proti 75 letnemu Jos. Stanleyu, češ, da jo je obdolžil da je čarovnica, da bo kmalu umrla, in podobno. Splošno zanimanje je vladalo, kako stališče bo zavzelo sodišče, kajti starodavni problem "čarpernic" bo zanj res nekaj novega.

Iz Jugoslavije

Strašna nesreča delavca v kamnolomu, na katerega se je vsula velika množina gramoz in ga popolnoma zasula. — Zopet eden, ki se je po triindvajsetih letih oglašil iz Rusije. — Razne druge vesti.

Živ pokopan Slovenske gorice, 20. sept. — Včeraj zjutraj se je pripetila v gramozni jami Cerkvenjaku v Slov. goricah huda nesreča, ki je razburila vso okolico in ki je zahtevala človeško žrtev. V tej gramoznici kopljejo gramoz za banovinsko ceste in se je pri kopanju nenadno vdrl 2 metra debeli plaz gramoz in se sesul na delavca Frasa Martina iz Stanincev. Gramoz je pokopal delavca pod seboj in so mu delavci, ki so bili v bližini, priskočili nemudoma na pomoč in pričeli z odkopovanjem. Kljub vsem naporom pa se delavcem ni posrečilo, da bi rešili nesrečnega Frasa iz objema gramoznih plasti. Revež je izdihnil v gramozu, še predno so ga delavci mogli odkopati. Izkopali so ga, ko je bil že mrtev. Pokojni Fras je bil priden delavec in poštenjak ter splošno priljubljen. Vest o njegovi tragični smrti se je bliskovito razširila po Slov. goricah in zbudila globoko sočutje z usodo ubogega delavca.

Mrtvec se je oglašil Maribor, 20. sept. — Te dni so prejeli Švederjevi s Ptujске ceste nepričakovano vest. Posestnik in upokojeni železničar Josip Šveder iz Ptujске ceste 81 je dobil namreč pismo iz Moskve. Ob prejetju pisma se je silno začudil, češ "saj nimam tamkaj nikogar, ki bi mi pisal." Toda, kako veselo presenečen je bil, ko je odprl pismo. Bila je pisava njegovega sina Ivana, ki je služil pri bivšem 47. pešpolku in bil leta 1915 ujet v Karpatih. Domači so mislili, da je že davno mrtev. Pismo je bilo oddano v Moskvi 22. avgusta in je rabilo do Maribora precej, čaravno je bilo naslovljeno, kakor da bi bil Maribor v Avstriji (Marburg-Avstrija). Veselje, da se je po 23 letih javil sin edinec, je bilo pri domačih nepopisno. Imenovani je v Moskvi poročen in ima sina in hčerko. Prosi, da mu pošljejo v spomin gotove stvari, kar pa je nemogoče in v zvezi s prevelikimi stroški in težkocami.

Povožena Nekaj voznik je nedavno povozil 11 letno rudarjevo hčerko Franciško Knezovo iz Brezna pri Laškem. Voz je deklico močno poškodoval po obeh nogah in so jo morali oddati v celjsko bolnico.

Pri gašenju hiše ponesrečil Na Zavrhu pri Dobrni je zgorela hiša posestnika Janeza Premrla. Pri gašenju je dobil Premrl težke opekline po vsem životu in so ga morali spraviti v celjsko bolnico.

Srečen kaznjenev Pri zadnjem žrebanju državne loterije v Jugoslaviji je dobil četrtinski dobiček srečke katera je zadel 2 milijona dinarjev, neki kaznjenev v Sremski Mitrovici. Pozneje so izvedeli, da je to bivši kapetan Majtan, doma iz Kisača, ki že šesto leto odslužuje 7. letno kazen. V zaporu mu je bilo izročeno 500,500 dinarjev.

Karambol Na Tržaški cesti v Mariboru je neki avtomobil zadel v dvovprežni voz težko naložen z drvami, katerega je vozil posestnik France Vogrinc iz Pobrežja. Težka drva so se sesedla na avtomobil in ga skoro zmečkala. Nesrečen je bil pri tem 37 letni Karel Pohar iz Selnice ob Dravi, ki je dobil tako hudo poškodbo na glavi, da so ga morali odpeljati v bolnico.

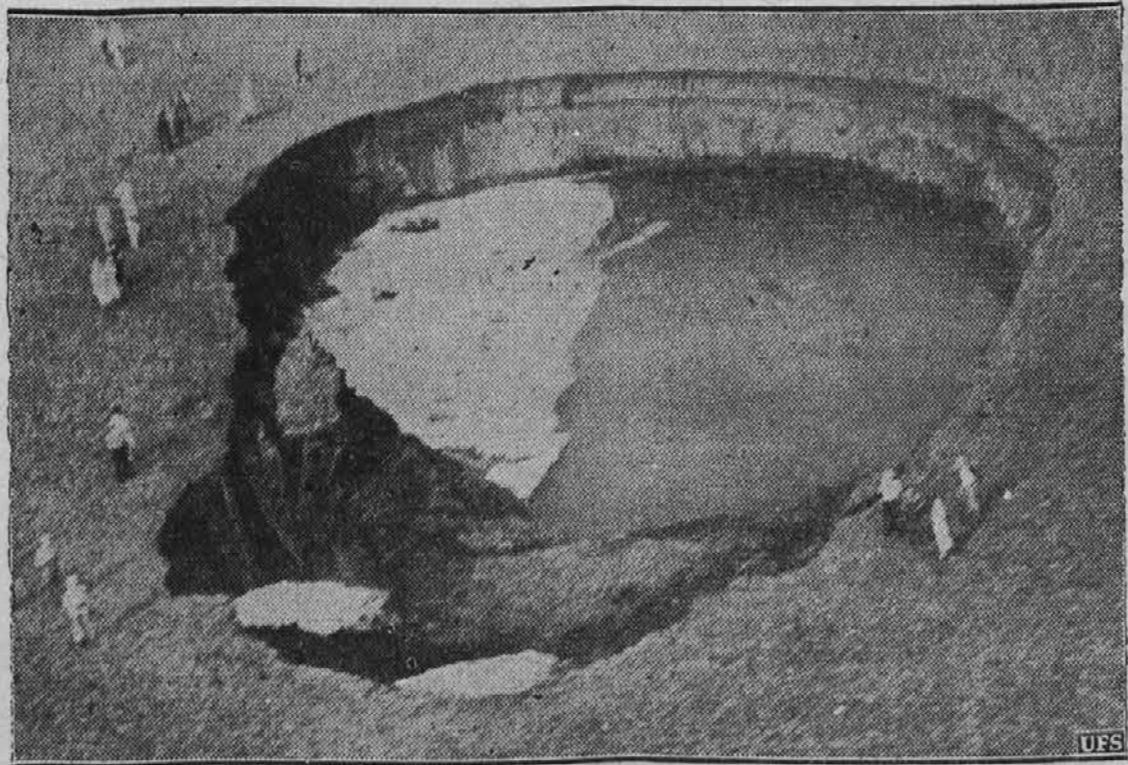
ŠIRITE AMER. SLOVENCA

Denar v stari kraj

V Jugoslavijo:		V Italijo:	
Za:	Din:	Za:	Lir:
\$ 2.55	100	\$ 6.50	100
\$ 5.00	200	\$ 12.25	200
\$ 7.20	300	\$ 30.00	500
\$ 11.65	500	\$ 57.00	1000
\$ 23.00	1000	\$ 112.50	2000
\$ 45.00	2000	\$ 167.50	3000

Pri večjih svotah poseben popust. Za izplačila v dolarjih: a \$5. pošljite \$5.75. — Za \$10. pošljite \$10.85. — Za \$25. pošljite \$26.00. Dobivamo denar tudi iz starega kraja sem. Vsa pisma pošljite na: JOHN JERICHO 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

ZEMLJA SE POGREZNILA

Presenečenje je doživel farmer Geo. Wilkinson iz Potwin, Kans., ko je nekega dne ugotovil, da se je velik kos njegove farme pogreznil. Globel, ki je nastala, kakor jo kaže gornja slika, je dolga 300 čevljev in široka 250 čevljev, in dno je pokrito s temnozeleno vo do.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovene newspaper in America.
Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiskajo:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:
Za celo leto \$5.00
Za pol leta 2.50
Za četrt leta 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:
Za celo leto \$6.00
Za pol leta 3.00
Za četrt leta 1.75
Posamezna številka 3c

Subscription:
For one year \$5.00
For half a year 2.50
For three months 1.50
Chicago, Canada and Europe:
For one year \$6.00
For half a year 3.00
For three months 1.75
Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtka dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

V priznanje onim, ki delajo

Včeraj smo navedli pod naslovom "Posledice slabega tiska" par primerov, kako vrlo nedosledno ravna oni, ki pravijo in mislijo, da jim brezversko berilo nič ne škodi. Pokazali smo na črno senčno stran med nami ameriškimi Slovenci. Imamo pa tudi nekaj solčne strani pri nas, ki je pa tudi lepa in zasluži, da se priznalno govori o njej.

Čitatelji se bodo še spominjali, kako švih je bil naš katoliški tisk vse skozi tja do leta 1920 in skoro do leta 1925. Imeli smo dva tednika, en mesečnik in to je bilo vse. Nasprotniki pa kar tri dnevnik, celo vrsto tednikov in mesečnike. Katoliška tiskovna fronta je bila neznatna. Kdo jo je upošteval takrat. Protiverski tisk je počenjal take reči, da se katoličani že niso več upali javno na cesto. Prav res. V neki pennsylvanski naselbini so našantani sociji na vogalih vpili na žene in moše, ki so šli k maši ali od maše. Koliko takih slučajev je morda bilo po drugih naselbinah, o katerih se ni poročalo.

Takrat smo katoliški Slovenci spoznali, koliko smo zamudili s tem, da nismo v prvi vrsti pred vsem skrbeli za večji in močnejši katoliški tisk. Kako se je tista nezavedna maščevala in se še danes maščuje nad nami. Je vse zastoj, zakriva naj si obraz kdo še tako, resnica je in ostane resnica, da vse zlo med nami v tem oziru izvira radi tega, ker smo katoliški Slovenci spali, kar se tiče katoliškega tiska. Nezavedni smo bili in smo mesto, da bi si ustanovili močan lasten katoliški dnevnik že pred 30 leti, pa smo naročili liberalni Saksarjev dnevnik, ki je propagiral med nami brezverske jednote in delal iz naših ljudi kar se tiče katoliške zavednosti prave liberalne mevzarje. Posledice te dobe se čutijo še danes.

Med vojno in po vojni in zlasti pa še v dobi, ko so slovenski socialisti oskubili slovenske delavce v Ameriki za 60 tisočakov, za jugoslovansko republiko, za katero so v naprej vedeli, da jo ne bo — še le tedaj so se nekaterim odprle oči, da so začeli jasno gledati. In vpraševal so se: kako pa to, da je bilo tem rudečim nergačem mogoče zajeti vse te naše mase? Pa so spoznali, da so liberalci in socialisti kontrolirali ves slovenski tisk v Ameriki. In kdor lastuje tisk je v javnosti gospodar položaja! In takrat je nastala misel, da je treba katoličanom močnejše fronte tudi na polju tiska. Začelo se je propagirati za lastni katoliški dnevnik. Prvi poizkus leta 1920, se je ponesrečil. Čez par let zatem se je posrečil. In od leta 1925 naprej, odkar imamo katoliški Slovenci svoj lasten katoliški dnevnik se je marsikaj spremenilo. Saj ni treba tega vedno ponavljati. Katoliška Jednota je odtakrat naprej porastla skoro za polovico, vse se je dvignilo in s spanja, zakaj tisk je začel buditi katoliško zavest med nami, katoliško prepričanje se je dvignilo in svetlejši solnce je sijalo nad nami zadnje desetletje.

Saj naš slovenski narod ni res tako slab. Le zanesljivih voditeljev ni imel. Nasprotni lisjaki so pa zviti, pa so ga z praktičnim sredstvom — z tiskom zapeljali na napačno pota. To je vse.

Mnogo se je popravilo zadnja leta — a veliko pa še tudi ne. Se veliko je dela v tem oziru, ki ga je treba izvršiti. In kdo ga bo izvršil? Mi katoličani sami ga moramo. Kako? Najprvo si prizadevamo, da bomo ojačili našo tiskovno fronto. To mora biti naša prva dolžnost. Pri tem nas ne smejo strašiti žrtve. Kaj pa se na svetu doseže brez žrtve? Nič. Brez muje se niti čevljev ne obuje, prvi pregovor. In to je resnica. Ideje krščanstva in njega principov so pa tako velike in važne, da so vredne vseh žrtve. Kristus sam je pokazal svetu s svojim trpljenjem in žrtvami kaj je krščanstvo. In v njegovem lastnem vzgledu je tista velika sila in moč, ki daje človeku pobudo, ogenj naušusenja in pa zavest, da je človeško življenje ena sama neprekinjena borba med slabim in dobrim in da za dobro je treba žrtvovati in trpeti. Kdor doumeva to, potem so mu vse žrtve za dobro sladke in prijetne. Tak se dela za dobro in potrebno stvar ne bo bal.

In takih dobrih duš, katerim gre vse priznanje in zahvala za uspehe na strani katoliških Slovencev je tudi med nami lepo število. Zastopniki (ce) katoliških listov med nami so kakor misijonarji, ker s tiskom širijo katoliško mi-

selnost med nami. Katoliški Slovenci dolgujemo našim marljivim agitatorjem za katoliški tisk zelo, zelo veliko! Ti so, ki prestaglajo mejnike katoliški miselnosti. Ti so, ki imajo zasluge, da po močnejši in večji katoliški miselnosti tudi druge naše katoliške organizacije napredujejo.

Prijatelji katoliškega tiska, nadaljujte s svojim koristnim delom. Širite katoliški tisk, kjerkoli mogoče!

ZADNJE LETOŠNJE ROMANJE IN MEDENI PIKNIK

Lemont, Ill.

V nedeljo dne 3. okt. smo imeli zadnje skupno romarje na slov. Brezjah v Ameriki. Nepričakovano lepo število je bilo udeležencev. Častiti g. Viktor Rogulj župnik iz Milwaukee, Wis. je pripeljal dva "busa" romarjev in tudi Rev. Joseph Čagran, župnik iz La Salle, Ill., je svojim župljanom toplo priporočil, da se jih je tudi od tam udeležilo prav lepo število. Mnogo jih je bilo tudi od tu okoliških slov. župnij. Ob ljubkem poterkanju se je ob pol dvanajstih cerkev napolnilo do zadnjega kotička. Mnogi seveda niso mogli notri. Tukajšnji samostanski predstojnik P. Leo je imel peto sv. mašo, pri kateri so res prav lepo prepevali naši kleriki, bogoslovci in filozofi. Po sv. maši je častiti g. P. Aleksander iz pod Štefanskega zvona prav pristrčno govoril o Mariji in sv. Tereziki, seveda ni pozabil omeniti p. Johnovih čebel. Na to so bile liturgije z blagoslovom, na kar so se skoraj vsi podali k znanemu "Finžgarju", da so se okrepčali. Veliko so se trudile naše drage kuharice iz Chicago, da so pripravile za toliko ljudi v tako kratkem času res prav okusen obed. Prav pristrčna hvala. Pa tudi moške iz Chicago kakor tudi So. Chicago, da so vse tako lepo pripravili in vredili za popoldanski medeni piknik, za katerega je bilo veliko zanimanje. Teško so pričakovali kedó bo dobil krasne nagrade, katere so bile razstavljene v medu. Veliko so se trudile dobre žene, ki so v tako kratkem času razprodale toliko listkov zlasti iz Joliet, Chicago, Milwaukee in Argo. Srečna je bila Mrs. M. Jaroc, 1524 So. Springfield ave., katero prosimo, naj se zgleda za nagrade. Komaj so odgrnili krasno okrašen prostor, kjer je bil razstavljen med, že ga je znanj-kalo. Žal, da vsled letošnje suše ni bilo toliko medu, da bi bili lahko vsem po volji pastre-gli. Ceravno so ga marljive čebelice dvakrat več nabrale kot lansko leto. Moramo pa pripoznati, da je bila zadnja romarska nedelja letošnja v sezoni, ki je bila združena z medenem piknikom res nekaj topega, ki se je obnesla v največje zadovoljstvo vseh udeležencev.

Naj dobri Bog poplača vsem, ki so se trudili na ta ali drugi način in s tem pripomogli, da je stvar tako lepo uspela. Hvala lepa tudi vsem udeležencem

in Vam kličemo še na večkratno veselo svidenje.

Slov. Frančiškani.

ČLANOM DR. NAJSV. IMENA

So. Chicago, Ill.

Kakor znano, imamo v nedeljo člani dr. Najsv. Imena četrtletno skupno sv. obhajilo. Menim, da ni treba kdovekaj na široko razlagati, kaj je to. Vsak zaveden član bo vedel kaj ima storiti in upam, da bo tudi storil, da nas bo zopet enkrat lepo število skupaj. Pridite, vsi tisti, ki ste kedaj spadali v društvo in po-kazite s tem svojo katoliško prepričanje in oddolčnost. Naj bodo zopet enkrat napolnjene sprednje klopi, kot so bile nek-daj, ko je društvo v vsakem oziru napredovalo. Nič drugega ni treba kot, da pridete zopet vsi skupaj, pa bomo zopet "over the top". — Spoved je v soboto popoldne in zvečer in skupno sv. obhajilo pri pol osmi maši jutraj, po sv. maši pa pojdemo v cerkveno dvorano na zajutrek in na pomenek, kaj bi bilo dobro ukreniti za v prihodnje. Priča-kovati je tudi agilnega govornika, ki bo gotovo kaj lepega povedal, kot smo že včasih imeli. Prepričan sem, da boste vsi člani, ki boste brali te vrstice, prav gotovo prišli, zato vam kličemo že sedaj navsidenje. Žene in matere ste pa prav lepo prošene, da opomnite na to skupno sv. obhajilo svoje moze in sinove in jim lepo poveste, naj se udeležijo. Želeti je tudi, da bi tisti, ki so bili mnenja pristopiti v to društvo, ob tej priliki tudi pristopili. Čim več nas bo, bolj bomo vsi veseli in drug drugega navduševali. — Pozdravljeni! Član

WAUKEGANSKI PEVCI SE PRIPRAVLJAJO NA KONCERT

Waukegan, Ill.

Poletje nas je zapustilo in s tem so prenehali razni pikniki in zabave na prostem. Ne iščemo več senčnega hladu, ki nas je branil pred vročimi sončnimi žarki, kateri so nam takrat neprijetni, postali sedaj prijetni in jih pozdravljamo. Jesenski čas je tukaj, čas jesenskih in zimskih zabav, katere bomo prirejali po naših dvoranah, da bomo na toplem. Tako se je naš pevski zbor "Lira" pripravil, da priredi velik jesenski koncert in sicer v nedeljo 24. oktobra v šolski dvorani. Ne bo sama "Lira" priredila ta koncert, pač pa je

povabila k sodelovanju še druge tri pevske zore, namreč "Adrijo" iz Chicago, cerkveni zbor iz Joliet in hrvaško pevsko društvo "Donav". Vsi zbori se vneto pripravljajo, da bodo nam kar najlepše zapeli. — Kot je navada, da pridejo s peveci tudi drugi ljubitelji petja, tako pričakujemo udeležbe številnih gostov iz Chicago in jih obenem povabimo, da se pridružijo pevcem ter jih s tem še bolj navdušijo; ravn tako tudi Jolietčane prosimo, da se pridružijo svojim pevcem, da ne bo treba samemu zboru na tako dolgo pot. Sploh ste pa vabljeni vsi od blizu in daleč, da pride na zgoraj omenjeni pevski koncert, ker imamo sedaj lepe ceste, ki vodijo v naše mesto od vseh strani. — Upamo, da nas tudi naši Milwaukeejanci ne bodo kar tako izpregledali, kakor tudi ne iz Racine in iz Kenosha, ampak da jih bo lepo število v Waukeganu. Saj smo tukaj fejšti ljudje, veseli in korajžni, tako starejši kot tudi mlajši. Zato smo preskrbeli tudi veselo godbo, ki bo ugajala starim in mladim ter jim pomagala sukati pete po gladkem podu v dvorani, to bo "Symphony Orchestra iz Chicago". Da bo program pestrejši, bodo se oglašile tudi naše "Ukaleli". — Za prigrizek in okusno pijačo bo vse najbolje preskrbljeno, tako da ne bo treba nobenemu "luncha" s seboj nositi. Naj za danes zadostuje, prihodnjic vam še kaj povem.

John Kovačič

KAJ JE NOVEGA V CLEVELANDU?

Cleveland, O.

(Konec)

Med tem časom smo pa imeli pri nas v Clevelandu še druga, poročila in objave vredne doživljaje. — O žalostnih slučajih smrti raje molčimo; odšli so od nas nam zelo dragi in priljubljeni, večni jim mir in naj se spočijejo od svojega truda. — Oni, ki so prišli k nam iz stare domovine na obisk so se že tudi vrnili. S seboj so odnesli spomin na naš, kot odnašamo mi spomine ob vsakem obisku stare domovine. — In zopet bi lahko napisal kaj o spomenu Barage, da je le Baraga povzročil, da so nas prišli obiskat iz stare domovine, namreč po posredovanju Baragovega kulturnega vrta, da se tako izrazim. Saj je na Baragovo proslavo v kulturnem vrtu prvič prišel sam prevz. škof Dr. Rožman; letos sta pa prišla profesor Dr. Trdan in g. Julij Slapšak. Ta kulturni vrt je torej nekaka vez med nami tukaj in domovino tam za morjem — vez med novo in staro zemljo.

Pa naj omenim še to, da smo s prireditvami silno zaposleni. Poprej pikniki, sedaj pa v dvoranah. Če nam ne zadoščajo za prireditve starejša društva, pa uporabimo mladinska. Ni še dolgo tega, ko se je vršil velik pevski koncert samih mladinskih zborov, ki je prav lepo uspel. — Imamo cerkvena, kakor tudi narodna praznovanja; številne slavnostne pojedine, katere imenujemo nekakšne "bankete", kar se razume, da sedimo pri mizah kjer dobimo krožnik primerne hrane. Ob takih prilikah se marsikaj pogovorimo, saj smo se v

tem namenu zbrali skupaj. Navadno se zberejo v takih slučajih skupine kot društva, mnogo-krat prijatelji, ki svojega prijatelja iznenadijo s tako imenovanim "suprazjom". Ni še dolgo, ko je tako akcijo podvzelo Altarno društvo in priredilo velik banket č. g. župniku Mons. Ponikvarju v prostorih pod novo cerkvijo, kjer so se že vršile številne podobne prireditve. To je bilo ob priliki 30 in 60 letnice, namreč 30 letnice odkar je Mons. že župnik na fari in 60 letnice starosti. Ob tej priliki se je zbralo veliko ljudi in vsa domača čč. duhovščina. Rt. Rev. kanonik Oman so imeli v rokah stoloravnateljstvo. Bil je v vsakem oziru prav vreden večer v počast zasluženemu g. župniku, kar je v svojem govoru najbolj jasno označil naš pesnik g. Ivan Zorman. Še mnoga leta! so bile želje vseh govornikov in faranov preč. in zaslužnemu g. mons. B. J. Ponikvarju. Ob tej priliki so prav lepo izvajale deklamacije dekleta.

K zaključku letne sezone štejemo tudi lepo in pomenljivo slavnost, ki se je vršila v nedeljo 26. sept. na božjepotnem prostoru pri luški Materi božji v Providence Heitz, kjer so se zbrali združeni farani vseh štirih slovenskih fara, da je cela skupina štela od 3 do 4 tisoč ljudi. — Tukaj bi po zatrjevanju "Prosvete" in njenih vrstnic zopet lahko zapisal. "Koliko je še neumnih ljudi". — Da bi taki dopisovalci in narodni voditelji že vendar enkrat prišli poleg in videli kaj misli in kako spričuje naš slovenski narod svojo vero, kljub temu da ga odpadniki sramote in šikanirajo, dasi oni prav od tega naroda služijo svoj kruh.

— Kot sem rekel, je ob tej priliki naš narod zopet javno pokazal, kako je še veren in ponosen na resnice vere in na svoje katoliško prepričanje. Tukaj niso bile samo "stare" žene, pač pa v splošnem ves narod, ki je glasno prepeval lepe Marijine pesmi in klečal na golih tleh, ko so nesli Presv. R. Telo mimo ter izražal svoje spoštovanje v pesmi: "Sveto, sveto sveto..." — Oh, naprednjaki, ki se imate za narodne voditelje, zakaj ne pridete ob takih prilikah, da bi se vsaj malo prepričali, kaj narod misli o veri in Bogu. Če bi prišli, bi se potem sramovali svojega pisanja, ki ga dnevno doprinašate za namenom da bi narodu odpravili vero v Boga. Če si pa boste upali trditi da ni bilo tako, vam lahko v slikah dokažemo, da je bilo tako in da jih je bilo toliko.

— K temu pa naj velja še to, da bi jih bilo še mnogo več, če bi ne imeli važnih zadrožev. Pa skušate trditi, da vera ponehuje in da se ljudje več za njo ne zanimajo. To trdite vi, ker vas je samih sebe sram. Sram za to, ker ste že predalec zašli in menite, da boste s svojim zatrjevanjem dosegli da se vaša trditve vresničijo. Toda, zmotili se boste. Dnevi življenja naglo beže in predno se vam bodo izpolnile goreče želje da bi Rim z vsemi duhovniki propadel, bo propadla vaša propaganda in tudi vas ne bo več. — Vera pa ostane!

Anton Grdina

S POTOVANJA ČASNIKARJEV PO EVROPI

Dalmacija, Jugoslavija

Kot je bilo že zadnjič poročano, imajo časnikarji, ki so se udeležili potovanja v Evropo s parnikom Saturnia, da obiščejo razne zanimive kraje prav prijetno potovanje. — Kot poročila jugoslovanski časnikar Mr. Palandach, se časnikarji ne morejo načuditi krasoti dalmatinske obale, ki je očarljivo krasna. Tako le piše:

Ko smo se vozili iz Patrasa, Grčija, dalje po Jadranskem morju proti Dalmaciji, je bilo vse na krovu in željno gledalo proti obali, kajti prihodnje jutro smo imeli pristati v pravljicnem lepem in največjem naravnem pristanišču Kotorju, kjer se ustavljajo največji parniki z vsega sveta in odlagajo številne turiste, ki prihajajo občudovati ta prekrasni kraj. Povedano nam je tudi bilo, da se bo serviral zajutrek bolj zgodaj kot navadno, da ne bodo potniki prikrajšani, ampak bodo uživali lepoto obale, ki je tod razlila svoje čare. Naslednje jutro smo bili že s soncem na nogah. Hiteli smo z zajutrekom, da smo potem nemoteno opazovali prelepo jugoslovansko obalo. Sonce je razlivalo svoje žarke s kristalno čistega neba in tako še bolj razkrivalo lepoto obale, kateri se nismo mogli dovolj načuditi. Parnik se je že približal Črni gori, že so se kazali obrisi slovitega Lovčena; celo cesto, ki vodi na Cetinje, glavno mesto Črne gore, se je razločno videlo. Nismo se mogli dovolj načuditi tej krasoti, ko se je naenkrat odprlo pred nami ustje kotorskega zaliva in že smo gledali na Herceg Novi, ključ hercegovinske in bosniške trgovine. Herceg Novi je sedaj popolnoma moderno mesto, v katerem cvete trgovina in ki je ob enem tudi priznana letovišče, pa naj bo za poletje ali zimo. Že smo zavili v luko in tukaj smo lahko opazovali obrežje zaliva na obeh straneh. Na levi smo šli mimo samostana Savina, mesto Zelenika in še več drugih manjših naselij, ki se množe na obeh straneh. Ko smo prešli mimo zgodovinskega samostana, smo že zavozili v tako imenovane "Verige" ali ožino, ki veže dva kotorska zaliva in že od pamtveka brani vhod v luko raznim tolovajem in morskem roparjem, ki so v srednjem veku tudi tod poskušali svojo srečo, toda jim je le malokedaj uspela. Kmalu nato smo že zavozili v pravo kotorsko luko. Parnik se je obrnil, tako da smo pluli zopet v smer odkoder smo prišli in tako nemoteno ogledovali nad 30 milj dolgo krasno kotorsko obal. — Dve uri pozneje, ko smo zapustili Kotor, smo pripluli v Dubrovnik, ki je zvezda Adrije in ob enem naše zadnje pristanišče v Jugoslaviji. Dubrovnik je mesto, kjer ima vsak kamen,

(Dalje na 3. strani.)

TARZAN IN LEOPARDSKI LJUDJE

(119)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Vpitje pritiklavcev je postajalo vedno hušje. "Mi stradamo," so kričali vsevprek. "Dovolj nam, da si vzamemo belo deklico in jo pojemo." Nazadnje je Rebege videl, da se ne more več ustavljati, zato je dovolil, kar so zahtevali. Kmalu so mali črni privleki Kali Bwana iz koč pred svojega poveljnika.

Komaj je bila Kali Bwana zunaj koč, je že slutila, kaj bodo z njo napravili. Ta slutnja jo je napravila nekoliko omočeno, da ni mogla v tem trenutku najti misel na kako rešitev. — V tem so pa pritiklave ženske znašale skupaj gorivo in pripravile velik kotel vode, katerega so postavile nad ogenj.

Ogenj je že veselo plapolal, okolu njega so bile zbrane ženske, ki so pričakovale običajnega plesa pred pojedino. — Stvar bi se bila že pričela, toda poglavar Rebege ni vedel, da je Bobolo mrtve v reki, zato se je bal njegove maščevalnosti. Nazadnje si je v svoji glavi pa le zamislil dobro rešitev.

Da ne bo on kriv in ne njegovi vojaki, je bilo deklico prepustil ženskam, ki naj vse same opravijo. Za voditeljico se je ponudila Wala, katere je Kali Bwana čuvala. Ukazala je svojim pomočnikom, da so belo deklico zvezale in rokami in nogami, nakar so jo vrgle na tla in začele okolu nje skakati.

"Dušica"

ROMAN
—
Spisala B. Orczy
Prevedel Paulus

Margareta ni mogla govoriti, usta so ji bila zavezana. Pa Chauvelin tudi ni čakal na njen odgovor. Hladno je nadaljeval:

"Čisto preprosto in enostavno je, lepa gospo, kar zahtevam od vas!"
"Kaj zahtevate?" so vprašale njene oči. Roke so se ji tresle.

"Ostanite tukaj, na temle mestu, ne zinite besedice, dokler vam jaz ne dovolim! Mislim, da bode te ubogali —. Kajti če zakričite, ne, če le samo glas date od sebe ali se ganete, bodo moji ljudje — trideset jih je skritih tod okoli — planili v kočjo in pred vašimi očmi, na moje povelje ustrelili Armanda, Turnayja in kar jih je še v kočji —."

Z grozo je poslušala Margareta.
Ze v drugič jo je postavil neusmiljeni Chauvelin pred svoj kruti ali — ali! Topot je bila izbira tisočkrat strašnejša —.

Pred par dnevi, v tisti usodni noči na plesu lorda Grenville je morala izbirati med Armandom in med plemenitim, neznanim junakom, nocoj pa naj bi molče gledala, kako bodo ujeli njenega soproga — ali pa naj bi dala s svarišnim vzklikom znamenje, da ustrelje njenega brata in tri druge nedolžne žrtve —.

"Nikar se ne razburjajte!" je nadaljeval Chauvelin šepetaje. "Kaj vas brigajo drugi, kaj je vam 'Dušica' —? Za vas je najvažnejše, da rešite brata! Svojim ljudem sem izrecno naročil, da mu niti lasu ne smejo skriviti. In — ali mislite, da bode te rešili 'Dušico', če zakričite? Še preden bo naredil deset korakov, ga bodo prijeli moji ljudje, ki vso okoliščino skrbno stražijo. — Dovolite torej, da vam odvzamem robec! Kakor vidite, hočem, da čisto svobodno odločate o usodi svojega ljubljene Armanda —!"

Spustil je njene roke in ji odvezal robec. Hlastnila je po svežem zraku in onemogla omahnila na skalo.

Misli so ji v blazni naglici begale po možganih.

Kaj naj stori —? Čas je bežal, tiho je bilo okrog nje, ničesar ni videla. Neverjetno, nemogoče se ji je zdelo, da leži ona, Margareta Blakeney, prva dama londonske visoke družbe, "najduhovitejša ženska v Evropi", — pa tukaj na samotnem obrežju, sredi temne noči. Nemogoče se ji je zdelo, da se res bliža kočji Percy, da je morebiti komaj par sto korakov oddaljen od nje on, ki ga ljubi, ljubi tako zelo, da bi dala zadnjo kapljico srčne krvi zanj, — da pa bi morala mirno gledati in čakati, kako ga bodo lovili in zgrabili —.

Zakaj ni kričala, da bi odmevalo od skal, zakaj ga ni posvarila? Odprla je usta in zopet odprla, pa vsakikrat je stopil pred njene oči strašen prizor: Armand ustreljen, ona, njegova sestra — morilka.

Ni mogla — ni mogla!
Kako bi naj vedoma in premišljeno poslala v smrt Armanda —! Njegova kri bi prišla na njeno glavo, preklinjal bi jo morebiti še z zadnjim vzdihljajem —. In Suzanin oče — in drugi —!

Čakala je —. Kako dolgo še?
Jutri se je belilo, morje zamolklo hrumelo, jesenski veter je vzdihoval in tožil krog skalnatih robov, sicer pa je tihota ležala na okoličih, kot bi žive duše ne bilo blizu —.

In tedaj —.

Skoz nočni mir je zadonel svež in brezskrben glas. Veselo je pel angleško himno "God save the King!"

XXIX.

"ZORA".

Margareti je dobesedno zastalo srce —. Čutila je, slutila, da se Chauvelinovi vojaki pripravljajo za naskok.

Bliže in bliže je prihajal glas, močnejše je donela pesem, zdaj pa zdaj je pod krepkimi koraki zaškrtal pesek, kamenje je trkljalo po strmini. Čula je, kako je Desgas napel petelina na puški —.

Ne ze ne —! O Bog nebeški —! Ne sme se zgoditi —! Naj pride Armandova kri na njeno glavo, naj se zariše Kajnovno znamenje na njeno čelo, naj jo zaničuje in zavrže on, ki ga ljubi, — o Bog, o Bog, samo da ga reši —.

Z divjim krikom je planila po koncu, pohitela je krog skale, ob kateri je slonela —.

Tamle je stala kočja, skozi špranje je sijal rdečkast žar oglja. Tja je letela, z blazno silo je tolkla po steni in vpila:

"Armand, Armand! Za božjo voljo! streljaj! Tvoj rešitelj je v smrtni nevarnosti! Tamle prihaja! Armand, Armand!"

Nekdo jo je pograbil in vrgel na tla. Zastokala je, ni se menila za bolečine, z zadušnim glasom je vpila:

"Percy! — Percy, moj mož! Beži, za božjo voljo, beži! — Armand, zakaj ne streljaš?"

"Zamašite ji usta!" je siknil Chauvelin nekje blizu.

Vrgli so ji nekaj čez glavo, komaj je dihala.

Drzni pevec je utihnil. Margaretino divje kričanje je pomagalo, kakor se je zdelo.

Vojaki so planili iz zasede, Chauvelin je klel in poveljeval:

"Naprej! V kočjo! Nobeden ne sme uiti!"

Mesec je posijal izza oblakov, temne postave so hitele proti kočji, eden vojakov je ostal za stražo pri Margareti.

Vrata so bila priprta. Nekdo jih je sunil —.

V kočji je bilo vse tiho, kup oglja je žarel v kotu.

Vojaki so obstali —.

Chauvelin je pričakoval odločen odpor, begunci bodo streljali, hud boj se bo vnel, je mislil. Mesto tega je bilo vse kakor mrtvo. Zato se je čudil.

Hude slutnje so ga obhajale, stopil je bliže, pogledal v kočjo in vprašal vojake, ki so nemi in nepremični stali pri vratih:

"Kaj pomeni to?"

"Mislim, da ni nikogar v kočji," je odgovoril eden ravnodušno.

"Kaj —? Ali so vam pobegnili —? Ali vam nisem naročil, da noben ne sme uiti? — Brž! Za njimi! Vsi! Na vse strani!"

Vojaki so pokorno odhiteli med skale, eni na levo, drugi na desno, tretji navzdol k morju.

(Dalje prihodnjič)

ŠIRITE AMER. SLOVENCA"

MUSSOLINIJEV SIN BAJE V ŠPANIJI

Rim, Italija. — Neki znanec 19 letnega Bruno Mussolinija, drugega sina italijanskega diktatorja, je pretekli ponedeljek izrazil mnenje, da je Bruno bržkone v Španiji kot letalec za nacionaliste in da se je udeležil zadnjega bombardiranja Barcelone in Valencije. Mladi Mussolini je namreč pred kratkim odletel

proti Sardiniji.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

GARAŽO V NAJEM

druga od vogala, na pripravnem mestu poleg Lincoln st. (zdaj Wolcott), za zmerno najemnino dobite na naslovu: 1857 West 21st Place, Chicago.

DR. H. M. LANCASTER DENTIST

2159 West Cermak Rd.
(ogel Leavitt St.)

Tel. Canal 3817
CHICAGO, ILL.

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

Velikanska razprodaja Novih in nazaj sprejetih avtomobilov v Chicagi je zdaj v teku v U. S. Auto Finance Co. 1340 W. 63rd St.

Nikjer na svetu ne najdete take izbire najnovejših vzorcev po tako smešno nizkih cenah.

Vsak izdelek avtomobila je tukaj zastopan — drug ob drugi — nad 300 kar — 1937 in 1936 — Buicks, Cadillacs, La Salle, Oldsmobiles, Pontiacs, Chevrolets, Chryslers, De Sotos, Dodges, Plymouths, Fords, Nashes, Lafayettes, Studebakers, Hudsons, Terraplanes, Willys, Packards.

PRIMERJAJTE — IZBERITE TISTO, KI VAM NAJBOLJ UGAJA IN PRIHRANITE VEČ KOT POLOVICO.

Samo pomislite, popolnoma nov avto za samo \$995 — z 90 dnevno garancijo in 10 dnevno poizkušeno vožnjo.

Imamo tudi preko 200 starih modelov kar, popravljenih in garantiranih, 1933, 1934, 1935 — Fords, Chevrolets, Buicks, Oldsmobiles, Lincoln, Chryslers, Packards, Pontiacs, Plymouths — za nič več kakor \$45.

NE ODLAŠAJTE — PRIDITE K NAM DANES ALI V NEDELJO.

MI ABSOLUTNO GARANTIRAMO, DA VAM PRIHRANIMO DENAR.

MI smo največja avtomobilska finančna družba v Chicagi — nad 20 let v biznisu.

NE POTREBUJETE GOTOVINE — SPREJMEMO STARI AVTO KOT PRVO PLAČILO — PREOSTANEK V MALIH OBROKIH DO 2 LET.

Odprto imamo vsak dan do 10. zvečer in odprto je ves dan ob nedeljah.

U.S. AUTO FINANCE CO.

1340 West 63rd Street Chicago, Illinois

V naši pekarni

dobite SVEŽ NAREZAN KRUH; vsak popoldan PRAVE MASLENE BISCUITS (butter biscuits)

V soboto pečemo prave KRANJSKE POTICE.

Sprejemamo naročila za ŽENITOVANJSKE TORTE in vse druge partije in veselice.

Na zahtevo pečemo meso zastoj.

FRANK FOLTYN
DOMAČA PEKARNA

1854 W. 21st Place Tel. Canal 5481 Chicago, Ill.

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V CHICAGI

Louis J. Zefran

1941 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois

Phone Canal 4611

NA RAZPOLAGO NOČ IN DAN!

— Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in ženitovanja.

Mrtvaška kapela na razpolago brezplačno. — Cene zmerne.

Pisano polje

J. M. Trunk

Veselje pri sosedu.

Iz Chicaga je prišla na zapad luč, menda celo dvojna luč, in pri sosedu je veselje radi luči in radi obiska, saj "glavni urednik Prosvete zna tako izvrstno odbijati napade od strani francižkanov, da se dušnim pastirjem kar pesti krčijo v onemogli jezi". Tako sosed John Mohar od Pueblo, Colo. Ne vem, če ima sosed kak pojim o bistvu dušnega pastirstva, težko, saj bo enako težko kaj pomnil o duši, ko je ves v Rusiji, tam so pa to besedo črtali iz slovarja. Če človek nima duše, bi bilo delo dušnih pastirjev podobno delu kakšnih pastirjev, ki ne pasejo nobenih kač, ako pa ima človek kljub vsi Rusiji tudi dušo, je pogostoma delo dušnih pastirjev težavno, ko silijo duše bolj na "rusko" pašo, ampak na sebi se ni treba iti dušnim pastirjem obesiti. Ako mladi katoličani in katoličanke ne ubogajo "fatrov" in škilijo na italijansko stran, bo tem prej izginila slovenska naselbina ali postala italijanska. Pa imejte to veselje, ko ste veseli, da so fatri jezijo. Čemu potem brenkate na struno slovsanske Rusije, kakor prav v dobi tistih slavofilov, ki so se tudi cedili samega slovanstva, pa ga ni bilo dosti. Ali ni vam le za ruski komunizem, ne za slovsansko Rusijo? Očividno je tako. Sosed postane kar mehak, ko se spominja na ta ruski in delavski raj, in suni celo obiskovalca v rebra, da se tako malo zmeni za Rusijo, in zapiše marsikako ostro na tisto vsakdanje streljanje tam v rajski Rusiji. In v Rusiji je raj, delavski raj, in če kak general ni zadovoljen s tem rajem, puf ga, saj ne zasluži drugega, ko so "milijoni in milijoni v Rusiji zadovoljni", in ko je tako solzavo to povedal ruski letalec. Od same žalosti pa bi se moral vsak razjokati nad Španijo, in vsak Jugoslovan bi se moral dreti nad Mussolinijem, in ečina svetla zvezda na črnem nebu pri hudih prav papeških morijah je zopet ta slovsanska matuška Rusija, in ta drži človeka pri ti vročini pokoncu.

Tako poučuje sosed obiskovalca Molka, in g. Molek lahko vidi iz tega, da tu na zapadu, se zdi, marsikdo še več ve, ko on tam v zahulem Chicagu, se zdi in bi izgledalo.

Tudi politično vreme se hitro izpreminja.

Poročil o vojaških operacijah v Španiji navadno ne čitam. Okoli Gijona se še nekaj plete. Iz Valencije je bilo, da so pravi junak asturski delavci. Potem so bili junaški še tudi asturski rudarji. Menda so pa zdaj tam v Gijonu pokazali gospodi v Valenciji figo, in zdaj so — anarhisti! Tudi politično vreme se hitro izpreminja.

"Amer. Slovenec" odbija napade na katoliške Slovence in na njihovo vero; katoliški Slovenci podpirajte ga!

Naročila za stenski koledar za l. 1938

bomo sprejemali do 1. novembra 1937.

Veliko veselje

naredite domačim v starem kraju, če jim za novoletni dar pošljete stenski koledar "Amer. Slovenca za leto 1938.

Da bo mogoče ustreči vsem, zato oglašamo stenski koledar za leto 1938, že v naprej. Tiskali jih bomo le toliko, kolikor jih bo naročenih v naprej.

Pošljite naročilo za stenski koledar pravočasno, do 1. novembra 1937.

Koledar stane s poštnino vred 20c kar pošljite v znakah ali v gotovini na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 West Cermak Rd., Chicago, Ill.

Tudi katoličanom ne bo škodovalo če se držimo gesla:

Svoji k svojim!

"tiskarna Amerikanski Slovenec"

tiska vse vrste tiskovine, lično in točno za organizacije, društva, in posameznike. Cene zmerne delo dobro. Vprašajte nas za cene, predno oddaste naročilo drugam.

1849 W. Cermak Road

Tel. Canal 5544

Chicago, Illinois